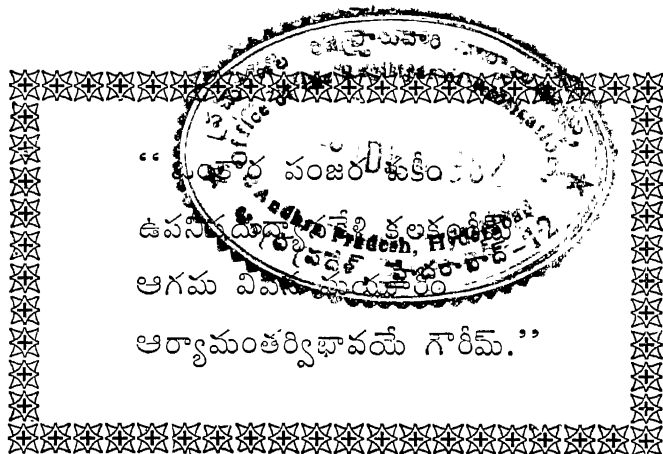

శ్రీ లద్దీపశాంకరి

223/4-82
శ్రీ అద్వైత శాంకరీ

ACC No 12/13

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారి ద్రవ్యసహాయముతో
ము ద్రి త ము.

—: ర చ య త :—

వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

ప్రథమ ప్రచురణ

దుందుభినామ సంవత్సర వైశాఖ పౌర్ణమీ శుక్రవారం

7-5-1982

ACCN/0.12113
*

ప్రతులు : 1000

*

సర్వహక్కులు రచయితవి

మూల్యము : 4-00

*

ప్ర తు ల కు :

వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

ఐ. టి. సి. లిమిటెడ్ - ఐ. యల్. టి. డి. డివిజన్

పి.బి. నెంబరు - 20, రాజమండ్రి - 533 101.

గ్రాంట్ - 522 004

జగద్గురు శ్రీ ఆది శంకరాచార్య

శ్లో॥ “ప్రతి స్మృతి పురాణానా మాలయం కరుణాలయమ్
నమామి భగవత్పాదం శజ్జరం లోకశజ్జరమ్”.

ॐ ॐ ॐ

భగవత్పాద వరాఖ్య శంకర లసద్వాగ్దేవీఖరీ హుపమై
నిగమార్థ ప్రతిబోధ త త్వయుత నిరీతార్థ సిద్ధాంతమై
తగురీతిన్ మదినాత్మ భావమనుసంధానంబు గావించుచే
తగు నాకున్ భవదీయ దివ్యపద చింతాసక్తియే శాంకరీ.

శ్రీశ్రీశ్రీ జగద్గురువుల చరణారవిందములకు సాష్టాంగ ప్రణామములు

“నదాశివ నమారంభాం శంకరాచార్య మధ్యమాం
అన్మదాచార్య పర్యంతాం వందే గురుపరంపరాం.”

శ్రీమచ్ఛంకర భగవత్పాదాచార్య సుప్రతిష్ఠిత దక్షిణామ్నాయ
శ్రీ శృంగేరీ శారదా పీఠాధిపతులు మరియు శ్రీ కంచి కామకోటి పీఠాధి
పతులును సాదరముతో నా శతకమును పరిశీలించి తమ ఆశీర్వాచనములతో
ఘోషించిన శ్రీముఖములను ప్రసాదములను ప్రసాదించినారు.

శ్రీ చరణుల ఆశీర్వాద ప్రసాద బలములతో నా శతకము బహుశ
వ్యాప్తి నొందుననుట వాస్తవము.

నా యావజ్జీవిత కృతజ్ఞతను తెల్పుకొనుచు శ్రీ చరణుల చరణ
కమలములకు సాష్టాంగ ప్రణామము లర్పించు కొనుచున్నాడను.

ఇట్లు,

శిష్యపరమాణువు

వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర

వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి.

శ్రీశ్రీ జగద్గురు శంకరాచార్య మహాసంస్థానము

Camp : కల్లడై కురుచ్చి. శారదాపీఠము, శృంగేరి, ది. 26-11-81

శ్రీయుతులు వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారికి నమస్కారములు. తమరు పంపిన “ అద్వైత శాంకరీ ” అను పొత్తము అందినది. శ్రీ జగద్గురు చరణులవలోకించినారు.

వేదాంతమునందు తమకుగల యభిరుచికి శ్రీ చరణులు మిక్కిలి సంతోషించినారు. కవిత ప్రసన్నముగ నున్నదనియు చదువరుల మనస్సులకు ఆహ్లాదమును కలిగించునట్లు కలదనియు శెలవిచ్చినారు. తమరు ఇదే విధముగ ఉత్తమ కృతులను రచించి కీర్తిని గడింతురుగాకయని యాశీర్వదించినారు.

Personal Assistant to His Holiness
SRI JAGADGURU SHANKARACHARYA
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham,
Sringeri - 577 139.

Sri Sankara Bhagavadpadacharya Paramparagatha
His Holiness

Sri Kanchi Kamakoti Peetadhipathi
JAGADGURU SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL
SRIMATAM SAMASTHANAM
KANCHEEPURAM-631 502.

Camp : Guruvayur

Date : 25-10-81

Sri V. K. V. Subramania Sasrty your letter (Telugu Matter 10 pages) has been received and placed before His Holiness.

Prasadams blessed by His Holiness is Sent herewith

Manager.

కృ త జ్ఞ త లు

నేను ప్రార్థించినంతనే నా శతకము నవలోకించి తమ యమూల్యాభి ప్రాయములను దయతోఁబంపిన మహాకవులు, నుద్దండపండితులునగు.

- (1) బ్రహ్మశ్రీ మద్దులపల్లి మాణిక్యశాస్త్రిగారికి (విజయవాడ)
- (2) „ మల్లావజ్ఞుల వెంకటసుబ్బరామశాస్త్రిగారికి (ఓరుగల్లు)
- (3) „ ఓరుగంటి నీలకంఠశాస్త్రిగారికి (గుంటూరు)
- (4) „ జమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారికి (గుంటూరు)
- (5) „ మధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారికి
(రాజమహేంద్రవరము)
- (6) „ వారణాశి గంగాధరశాస్త్రిగారికి (కొవ్వూరు)
- (7) „ వేదాంతకవిగారికి (కొవ్వూరు)

నా భక్తిపూర్వక నమస్కారములు.

నా శతకమును నామూలాగ్రముగా పరిశీలించి నా యీ ప్రయత్నము నకు దోహదమునిచ్చిన

- (1) సర్వవేదాంత తత్త్వ మీమాంసాపారంగతులు వేదాంతోపన్యాసకులు బ్రహ్మశ్రీ మున్నంగి వెన్నయ్య పంతులుగారికి (గుంటూరు.)
- (2) బ్రహ్మశ్రీ “కవిశేఖర” బూరుగల గోపాలకృష్ణమూర్తిగారికి
(తెనాలి)
- (3) బ్రహ్మశ్రీ “అష్టావధాని” చిలుకూరి రామభద్రశాస్త్రిగారికి
(రాజమహేంద్రవరము)

నా హృదయపూర్వక నమోవాకములు.

రచయిత.

పండితాభిప్రాయములు

శ్రీ శివాయ గురవేనమః

బ్రహ్మశ్రీ వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు తాము రచించిన “శ్రీఅద్వైత శాంకరీ” అను ఆంధ్ర పద్యములతో వ్రాసిన గ్రంథము సావధానముగా గుణదోష పరిశీలనదృష్టితో అమూల్యముగా దాదాపు గ్రంథమంతయూ చూచితిని. ఈ గ్రంథమును చూడకముందు తెలుగు పద్యములతో వ్రాసిన ఈ గ్రంథమును ఏమి చూచుటయా? యనితలచికూడ “వంగలవేంకట రామశాస్త్రి” గారితో నాకు గొంత పరిచయముండి వారికద్వైత శాస్త్రమందుగొంత పరిశ్రమకలదని గ్రహించి వారి గ్రామవాసులు (తాడికొండ, గుంటూరు తాలూకా) బంధువులైన వీరు రచించిన ఈ “అద్వైత శాంకరీ” అను గ్రంథమందుగూడ కొంత సంప్రదాయ సిద్ధ అద్వైత శ్రీ విద్యా ప్రతిపాద్య విషయములుండవచ్చునని విశేష శ్రద్ధతోఁజూచితిని (చూడఁగా) కొన్ని పద్యములనుఁ జదువగా నాకు పరిమానందము కలిగి ఆనందబాష్పములతో కొన్ని పద్యములను రెండు మూడు పర్యాయములుకూడా చదివితిని. దానినిబట్టి ఈ గ్రంథ రచయితలగు శ్రీ కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారికి శ్రవణ ద్వారాగానీ పఠనద్వారాగానీ అద్వైత వేదాంతశాస్త్రమందు ప్రామాణిక ప్రవేశము కలదనీ శ్రీవిద్యా సంప్రదాయమందు కూడ విశేషాభినివేశము కలదనీ మొదట పరదేవి వర్ణననుబట్టి సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యముల యందు సమరసభావయుతమగు వ్యుత్పత్తి కలదని గ్రహించితిని. కాని ఒకచోటవారు జగద్విషయములో పరిణామమని వ్రాసిరిగాని బహుళః మాయాపేక్షయా ప్రపంచము పరిణామమని బ్రహ్మపేక్షయా ప్రపంచము వివర్తమనియే వారి యభిప్రాయమై యుండునని సమన్వయించుకొంటిని. శ్రీ శంకర భగవత్పాదులవారు వ్రాసిన “ నానాచ్ఛిద్రఘటోదరస్థిత ”

యను శ్లోక తాత్పర్యమునూ ఛాందోగ్యోపనిషత్తులో మృదాది దృష్టాంతములతోఁజెప్పిన అద్వైత తత్త్వమునూ మాండుక్యోపనిషత్తులోఁ జెప్పిన అకార ఉకారమకార రూపమగు ఓంకారావయములతో బ్రహ్మతత్త్వ ప్రతిపత్తుపాయమునూ “సౌందర్యలహరి” మొదలగు గ్రంథములయందుఁజెప్పిన మూలాధార స్వాధిష్ఠానాది షట్పక్రముల ద్వారా సహస్రారమందలి పరదేవీ ఉపాసనాపద్ధతిని సులలితమగు భాషతో ఈ పద్యములయందు వీటిని మరి కొన్ని విషయములనుగూడ సుబోధముగా ప్రబోధించినందులకు చాలా సంతోషించితిని. పరాశక్తిని శ్రీచక్రమందు ఉపాస్యదేవతనుగా వర్ణించి పరమార్థరూపము నిర్గుణతత్త్వమే పరదేవీ నిజస్వరూపమని పర్యవసానం చేసిన ఈ గ్రంథము స్తోత్రరూపముగాను ఉపాసనా క్రమముగను జ్ఞాన క్రమముగను గ్రహింపవచ్చునని సర్వాస్తికులును ఈ గ్రంథమును చదివి తీరవలయునని నా సంపూర్ణాభిప్రాయము.

ఇట్లు,

ది 23-11-81

మద్దులపల్లి మాణిక్యశాస్త్రి
విజయవాడ.

చిరంజీవి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి సునామధేయా :

విద్యజ్ఞన విధేయా : విజయ విశేషాలు
నీకు అశేషములై విరాజిల్లుదువుగాత.

కొవ్వూరు,

27-9-81

“ఆంధ్ర బెర్నార్డ్ షా”
వేదాంతకవి.

అద్వైత “వేదాంత శిరోమణి” - “మీమాంస విశారద”

మల్లావజ్ఞుల వెంకట సుబ్బరామశాస్త్రి

దయానందకాలని, వరంగల్, ది. 5-11-1981

శ్రీయత, “వంగర సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి” యను వారు రచించిన “అద్వైత శాంకరీ” యను శతకమును, నేను ఆక్కడక్కడ ప్రధాన ఘట్టములందు జదివితిని. మృదుమధురమయిన వారి సహజ కవితాధార, రస, భావగర్భితముగ నున్నదనుటలో సతిశయోక్తి లేదు.

మరియు జన్మాంతరార్జిత సుకృతవిశేషమున లభించిన అద్వైత భావమును, ఔపనిషద సిద్ధాంతమునకు, తు, చ, తప్పకుండ అచ్చటచ్చట పద్యములందు ప్రకటించుట, వారి కవితకు అత్యంత శోభాదాయకము, చదువరులకు ముదావహమునైయున్నది. ఈ శతకమును పాఠకులు చదువుట, కేవలము లోకానందముకొరకు మాత్రమేకాక, అముష్మికముగ, తరించుటకుగూడ సుపయోగపడుననుటలో సందియములేదు.

ఇట్లు,

మల్లావజ్ఞుల వెంకట సుబ్బరామశాస్త్రి

శశి శశి శశి

ఓరుగంటి నీలకంఠశాస్త్రి

కొండిన్యాయశ్రమము,

కృష్ణనగరము, గుంటూరు.

తెచ్చగు వాఙ్మయమున శతకములు విశిష్ట స్థానమును పొందినవి. ఇవి సేతులను, జనుల చిత్తవృత్తులను, దూషణమును, శృంగారమును,

బాధను, భక్తిని, ఇట్లే అనేక విషయములను బోధించుచు జనుల హృదయములను బ్రత్యేక స్థానములనుగా చేసికొనినవి. విద్యాగంధము గల వారిలో ఏవోకొన్ని శతకపద్యములు రానివారు తెలుగునాట అరుదు.

శతకవాఙ్మయము సంస్కృత భాషలోనే ఆరంభమైనను సంఖ్య చాలతక్కువ. అందు శతకములకు ఏకమకుటత్వము గానరాదు. తెలుగున యధావాక్కుల అన్నమయ్య సర్వేశ్వర శతకమే చాల ప్రాచీన శతకముగా దోచును.

శతకములు సామాన్యముగా జనసామాన్యమునకు వ్రాయబడుచుండుటచే అందలి విషయము జనులకు అందుబాటులో నుండును. తన దీనావస్థను చెలుపుకొని యభ్యుదయమును గోరుకొనుట, భగవత్కార్యములను స్తుతించుకొనుటయు భక్తి శతకములలోని విషయము, తఱచుగా నగపడుచుండును. అంతకంటె విషయ గాంభీర్యమున్నచో అది చదువువారల తలకు ఎక్కుదు. ఏదేని శతకములో తత్వ ప్రతిపాదమున్నచో అది ఒకటిరెండు పద్యములలోనే అగపడును.

ప్రకృతశతకము “శాంకరీ” శతకము. గ్రంథకర్త శతకనామమునకు “అద్వైత” విశేషణమునుగూడ కూర్చినారు. శంకరునికిని శాంకరికిని అభేదమగు తలంపుతో ఆ విశేషణముంచి యుందురు. లేదా శతకము “భగవత్పాద శంకర వాగ్వైఖరీ రూపమున నిగమార్థ ప్రతిబోధ”ముతో వెలియుటచేత “అద్వైత” విశేషణమును గావించియుందురు. దీని ప్రయోజనము “ఆత్మభావమనుసంధానము గావించుట” మాత్రమే యని కవి చెప్పుకొనెను. ఇది చాల యుత్తమమగు నభిప్రాయము. “ఋగ్వేదం భగవో అధ్యేమి సామవేదం —” అని తన సర్వశాస్త్రవేత్తృత్వమును సనత్కుమారునితో దెల్పుకొనిన నారదుడు తుదకు “శాస్త్రవిదేవాస్మి, నాత్మవిత్” అని తన అనాత్మవేత్తృత్వమునకు వాపోయినాడు. కావున గ్రంథకర్త ప్రయత్నము చాల ప్రశంసింపదగినది.

ఆత్మవిద్యా విషయమున గురుపాత్రము ఎంత ఆవశ్యకమో అంత అల్పము. గురుపదేశమును, సాధకుడు బహువిధములగు మననవిదిధ్యా సములతో సతతమును పరిశీలించుచుండవలయును. శాస్త్రమును సాధనముగా జేసికొని తన సత్త్వమును దానికి జోడించి విచారింపవలయును. అట్టి వానికి విశ్వమంతయు విమర్శ విషయమగుచుండును. సమయము “అనుష్ఠేః, అమృతేః కాలః” అని పెద్దలు చెప్పిరి. అట్లుచేయగా “బహునాంజన్మ నామ నే జ్ఞానవాన్ మాంప్రపద్యతే”.

తమ యభీష్టసిద్ధికై శ్రీ వం. కా. వి. వేం. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు విశేషశ్రమను గావించినట్లు శతక స్వరూపమునుబట్టి తెల్లమగుచున్నది. ఇది కేవల శాస్త్రతత్వ ప్రకాశమగు శతకమగుటచే ఇది సర్వశతక విలక్షణము - విశిష్టము అని చెప్పవలయును. ప్రతి పద్యము తత్వ ప్రతిపాదకమే గాన సామాన్యమగునది గానము.

ఇందు అటనట సౌందర్యలహరీ భావములను నిరూపించిరి. అద్వైత తత్వ ప్రబోధకమగు లలితారహస్యనామమును ఉత్తమోపాసనమును వివరించు పద్యములు ఎన్నో నిబంధింపబడినవి. సర్వవేదాంతసారమును ప్రతిపాదించుకొన్ని దక్షిణామూర్తి స్తోత్ర శ్లోకములుగూడ శ్రీ శాస్త్రిగారిచే పద్యరూపమున ప్రకటింపబడినవి. తుదకు జన సామాన్యమునకు గూడ సుబోధములగు భజగోవింద శ్లోకభావములు అచ్చటచ్చట ముచ్చటించబడినవి. వేదాంతతత్వ ప్రతిపాదనమునకు బహువిధములగు ప్రయత్నములను శ్రీ శాస్త్రిగారు గావించిరి. ఇంత మాత్రమే గాక శబ్దతత్వము (28) ‘అహం’ వ్యవహార రహస్యము, (60) హంసగాయత్రి (86) ‘తత్త్వమసి’ మహావాక్యార్థము (74) “ఆత్మ నై వజ్యోతిషాఽఽస్తే” అనెడి యాజ్ఞవల్క్యపదేశము (85) ఇట్లు బహువిధములగు ఆత్మజ్ఞాన మననోపకారక విషయములను ఇందు ప్రతిపాదించి తమ ప్రతిజ్ఞను సార్థకము గావించుకొనిన శ్రీ వం. కా. వి. వేం. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు ధన్యులు.

ఓరుగంటి నీలకంఠశాస్త్రి.

25-11-1981.

మహాపాద్యాయ, దర్శనాచార్య, లాక్షణిక శిరోమణి, అభినవభారతి,
 శాస్త్రవిశారద, నవవిద్యానాథ, సాహిత్యాచార్య సాహిత్య బ్రాడీపేట
 సమ్రాట్, సాహిత్య రత్నాకర, అభినవానంద. గుంటూరు-2.
 14-11-81.

జమ్మలమడక మాధవరామశర్మ

అసంహతము, అప్రతీకము అయిన అద్వైత శాంకరి మాయా
 ద్వైతము నిరూపించునా ! వివర్తము సంగతము చేసికొనునా ! శాక్త
 శైవాతీతమైన శాంభవమునే యిది నిరూపించునా ! ఇది యుగనద్ధోపాస
 నమువలె కన్పించునుగదా ! శివశక్తి సమరసయుగళాద్వైతము దీనిలో
 నున్నదా ! ఉపనిషదద్వైతమని అనగల్గుదుమా ! శాంకరీ పదములో
 ఆ శంకరుడు, భగవత్పాద శంకరుడు గోచరించుటచేనిది శాంకరా
 ద్వైతము కాదగునా ! ఇంత ఏల ? బ్రహ్మాద్వైతము దీనిలో నున్నదని
 నిశ్చయింపవచ్చును. సౌందర్యలహరీభావములు అటనటకన్నడును. లలితా
 సహస్రభావనము రచయితకు కొంతయున్నది. మాయావాదులకు శాక్తము
 సంగతమగుటను, రచయిత నిభానముచేసికొని నిరూపించగలడు.

తన పద్యము కావ్యమని పద్యరచయిత భావించును. ఈ భావనము
 నకు ఎవరునూ తెరవేయరు. శ్రీమాన్ విశ్వేశ్వరసుబ్రహ్మణ్య రచయిత
 రచయితకాగలడు. ఇప్పటికే కొంత అయినాడు. అస్తు.

—జమ్మలమడక మాధవరామశర్మ.

మధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి

రాజమహేంద్రవరము,
దుర్మతి సం॥ మార్గశిర కృష్ణసప్తమీ
గురువారం, 17-12-'81.

శ్రీఅద్వైత శాంకరి అన్వర్తమైన శతకము. శతకకర్త శ్రీ వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.

కవిముఖతః వినుటయేగాక యీ శతకమును పూర్ణముగా జదివితిని. ఇందలి శాంకరీ భక్తిభావము నిర్వాజ సుందరము. వీరి పద్యధార నై సర్గిక మైనది. సాత్త్వికమైనది.

“శివశ్చక్తాయుక్తో యది భవతి శక్తః ప్రభవతుం
నచేదేవం దేవో నఖిలు కుశలః స్పందితుమపి.”

జగద్వ్యాపారమునకు పరాశక్తియొక్క కారణత్వము బహుముఖములుగా సముద్ఘోషిత మగుచున్నదే. సృష్టిస్థితివిలయములకు అమెయే ఆది కారణము. త్రిమూర్తులు, సమస్త బ్రహ్మాండము ; సకల జీవరాశి పరాశక్తివలననే సృష్టింపబడుచున్నారన్న శక్తి సిద్ధాంతము.

అద్వైతాచార్యులు శంకర భగవత్పాదులును, మాయారూపశక్తి సాహాయ్యములేనిదే పరమాత్మయు సృష్టిస్థితివిలయములు చేయజాలడనియు, కదలనైన గదలలేడనియు జెప్పియున్నారు. మాయ సదసద్విలక్షణము. గుణత్రయ స్వరూపమై జగత్సృష్టి చేయుచున్నది.

శంకరులు అనేక ప్రకరణ గ్రంథములలో ఆయా సందర్భములందు పరాశక్తిని స్తుతించియున్నారు.

ప్రకృతము : ఈ శతకకర్త సౌందర్యలహరి, భజగోవింద శ్లోకములు, దక్షిణామూర్తిస్తవము మున్నగు నాచార్యపాదులకృతులు మననము చేసికొనుచు, శంకరాద్వైతము నవగాహము గావించుకొనుచు నిష్కలుషమైన పరాశక్తి భక్తితో ఈ పద్యములు వ్రాసియున్నారని పాఠకులు గ్రహింపగలరు.

శాంకరీ భక్తికి దీపైన పద్యరచనా రక్తితో దీపిల్లుచున్న యీ శతకమును వ్రాసిన శ్రీ శాస్త్రిగారి నభినందించుచున్నాను.

—మధునాపంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి.

వారణాశి గంగాధరశాస్త్రి

కొవ్వూరు, ది 12-12-1981

శతకమనగా నూరు పద్యముల గ్రంథము. సంస్కృతాంధ్రముల యందుఁజక్కని భాషాజ్ఞానము సంపాదించి కవితాభిలాషులైన బుద్ధి మంతులు నిజకవితాధారాభివృద్ధికి భక్తితో, భగవత్ప్రార్థనా రూపముగనో, నీతిని నిరూపించునై పుణ్యముననో భగవంతుని నభివర్ణించు పద్ధతినో బూని శతకములవ్రాసి తమ విజ్ఞానము నభివృద్ధిపరచు కొందురు. కృష్ణ శతకము, కుమార శతకము, సుమతి శతకము నీ పద్ధతిలోనివి. ఇంతకు మున్నే కవితాభాస్యమునంది, నలిగి, చేయిదిరిగిన పండితకవులు తమ యభీష్టదేవతల నభివర్ణించు దృష్టితోనో నీతి శృంగారాదుల వివరించు నూహతోనో ధూర్జటి, భర్తృహరి మొదలగు వారివలె నభ్యస్తకవులై శతకముల వ్రాయుదురు. ఈ యుభయవిధకవుల యాదరాశయమున

నాంధ్రభాషలో శతకవాఙ్మయ మభివృద్ధి పొందినది. కొందరు ఏదోయొక మకుటము నాధారముగ జేసికొని. ప్రతి పద్యము నా మకుటముతో బూర్తిగావించుదురు. అన్నియును నా మకుటములోనే యలరారుచుండును.

ప్రకృతమున నీ కవిగారు. “శాంకరీ”యను మకుటమును గ్రహించి అద్వైతపరముగ శతకమును రచించిరి. వీరు అభ్యస్తకవులు. వీరి పద్యములలో కవితాశైలి, శయ్య, పదసంవిధానము, చక్కగనున్నవి. అభ్యాస కవిత్వముగాలేదు. భావశుద్ధి గాంభీర్యము నొకదానినొకటి మించియున్నవి. ‘శాంకరీ’ పరతత్త్వ స్వరూపిణీయని యామె మహిమను చక్కగా వర్ణించిరి. మనుజుడామెను ప్రార్థించి కోరవలసిన ముక్తిని నిరూపించుచు ముక్తి ప్రదాయనియగు నామెశక్తిని, నిరూపించిరి. ఈ శతకము చదువువారి కద్వైత బుద్ధి కలుగుట కాశ్చర్యములేదు.

అందందు పేదాంత విషయములు, యోగశాస్త్ర రహస్యములు, చివర వఱకు దత్త్వ విషయములనుదెల్పుచు నద్వైతభావమును బాగుగా నిరూపించిరి. ఈ శతకమునేగాక శ్రీ శాస్త్రిగారు మున్ముందు నితోధికముగ లోకాభివృద్ధికరములగు రచనలను రచింతురుగాతయని యాశించుచు విరమించుచుంటిని.

—వారణాశి గంగాధరశాస్త్రి.

(Rtd.) గౌతమీ విద్యాపీఠ సంస్కృత కాలేజి

ప్రెస్విపాల్ (రాజమండ్రి)

ర చ యి త జ న ని జ న కు లు

శ్రీ వంగర గోపాలకృష్ణయ్యగారు * శ్రీమతి ఆదిలక్ష్మికామేశ్వరిగారు

ధన్యవాదములు

నా యీ గ్రంథ రచనకు చేదోడు వాదోడుగా సుపకరించిన నా మిత్రులు ఆరాధ్యబ్రాహ్మణులు, వీరశైవాచార సంప్రదాయజ్ఞులు నిత్య శివ పూజారతులు, శ్రీ విద్యోపాసకులునగు శివశ్రీ తాడికొండ నాగమల్లయ్య గారికి (గుంటూరు)

నా మిత్రులు సహోద్యోగులు “ప్రౌఢకవి” శ్రీమాన్ తిరుమల వింజమూరి పార్థసారథి అయ్యంగారికి (కొవ్వూరు) నామనఃపూర్వక కృతజ్ఞతాభివందనములు.

సాహిత్యప్రియులు ఆస్తికభావసంపన్నులు వారికున్న అభినివేశముతో నా యీ గ్రంథప్రథమప్రచురణకు సముచిత సలహాల నొసంగి యధాశక్తి సహకరించిన

శ్రీయుతులు చట్టి హనుమంతరావు (విజ్ఞేశ్వరం)

పి. వి. రమణరావు (విజ్ఞేశ్వరం)

Sri P. V. R. K. Prasad (Executive Officer) &

Sri K. Subba Rao (Editor) T. T. Devasthanams
Tirupathi.

శ్రీ మారుతీ సీతారామధ్యానమందిర సంస్థాపకులు

బ్రహ్మశ్రీ పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తి - జయశ్రీటాకీస్రోడ్
రాజమండ్రి.

“శంకర గ్రంథ రత్నావళి” ప్రకాశకులు బ్రహ్మశ్రీ

బులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రి సాధన గ్రంథమండలి - తెనాలి.

I. T. C. Ltd. I. L. T. D. Division :

Sri G. Ramanand (Mysore)

Sri H. V. Ramana (Guntur)

Sri P. V. Siva Rao (Rajahmudry)

శ్రీ ఎల్. వి. వి. సత్యనారాయణమూర్తి (రాజమండ్రి)

శ్రీ బి. యల్. కాంతారావు (రాజమండ్రి)

శ్రీ కొమ్మ సుబ్బారావు (కొవ్వూరు)

శ్రీ బి. వి. పార్థసారథి. (రాజమండ్రి)

శ్రీ బులుసు సూర్యనారాయణమూర్తి (రాజమండ్రి)

ఐ. యల్. టి. డి. స్టాఫ్ అసోసియేషన్ ప్రభుత్వం నా హృదయపూర్వక ధన్యవాదములు. జగజ్జనని శ్రీ శాంకరి యీ ధన్యాత్ములందరకు ఆయురారోగ్య సుఖశాంతులను ప్రసాదించి చల్లని చూపుల సర్వదా సంరక్షించుగాత.

రచయిత.

ని వే ద న ము

పరమాత్మశక్తియే పరాశక్తి. ఆ అనాదిశక్తియే మహామాయ, మహాలక్ష్మి, మహాదేవి, సరస్వతి : సమస్తమునకు యాధారమైన శక్తియగుచు, యొక్కతెగానేయుండి జగత్తును సృష్టించుట యనెడి లీలచేత (ఇచ్చ, జ్ఞాన, క్రియారూపముల సత్వరజితమోగుణములు గలదై) యొక్కటిగాను, అనేకములుగానుండు జగములుగా వృద్ధి నొందుచున్నది.

“నారాయణ శ్శివోవిష్ణుః శంకరః పురుషోత్తమః

ఏతేషు నామభిర్బ్రహ్మపరం ప్రోక్తం సనాతనం”

అనురీతిగా అనిర్వచనీయమైన అదిశక్తినే మూలప్రకృతియని, యక్యక్తమని, విద్యయని, అవిద్యయని, అజ్ఞానమని, తమస్సని, సుషుప్తియని, ప్రధానమని, ప్రళయమని యాయా స్థలములబట్టి బ్రహ్మవేత్తలు నుడివెదరు. పరమార్థరూపమా : నిర్గుణతత్వమే జగన్మాత నిజస్వరూపము. పరమాత్మస్వరూపిణిని శక్తిగను (ప్రకృతిగను), పరమాత్మను శక్తిమంతునిగను (పురుషునిగను) తత్త్వబోధకౌఱకు చెప్పుదురు.

శ్లో॥ “విరించ్యాదిభిః పంచభిర్లోకపాలైః
సమూఢే మహానన్ద పీఠే నిషణ్ణమ్
ధనుర్పాణ పాశాంకుశ ప్రోతహస్తం
మహస్తైఃపురం శంకరాద్వైత మవ్యక్తమ్”.

(శ్రీమచ్ఛంకర భగవద్పాదకృతమ్)

శ్లో॥ “వాగర్థా వివసంవృక్తో - వాగర్థ ప్రతిపత్తయే
జగతః పితౄవందే - పార్వతీ పరమేశ్వరౌ”
(రఘువంశం)

శ్లో॥ “శవేనచ వినాదేవీ - దేవ్యాచన వినాశివః
నైతయోరంతరంనాస్తి - చంద్ర చంద్రికయోరివ”
(కామకలావిలాసము)

యనునట్లు “శక్తి శక్తిమతోరభేదః” యను వాక్యానుసారముగా శక్తికిని, శక్తిమంతునకును భేదములేదు. పరమాత్మ సర్వశక్తి సంపన్నుడు. పరమాత్మ శక్తియయిన పరమేశ్వరిని స్తోత్రముజేయుట, పరమాత్మను స్తోత్రము జేయుటేయగును.

బ్రహ్మత్వైక్య జ్ఞానాకారవృత్తియే యాజగజ్జనని : జీవబ్రహ్మల
యేకీభావమునకు గారణమగుచు వైరాగ్యము, ఆత్మజ్ఞానము, ఐశ్వర్యము,
యనంతవీర్యము, మహాయశము, సంపూర్ణ సంపదయుగలిగి, పూర్ణకారు
ణ్యము, శమము, దమము, మహాతేజస్సు, మహాతపస్సు, సత్యము,
శౌచము, ధైర్యము, సహనము, నిష్కాపట్యము మొదలగు గుణములతో
సత్యజ్ఞానానందమయయు అవ్యాజ కరుణామూర్తియు, వాంఛితార్థప్రదా
యినియు యగుచున్నది.

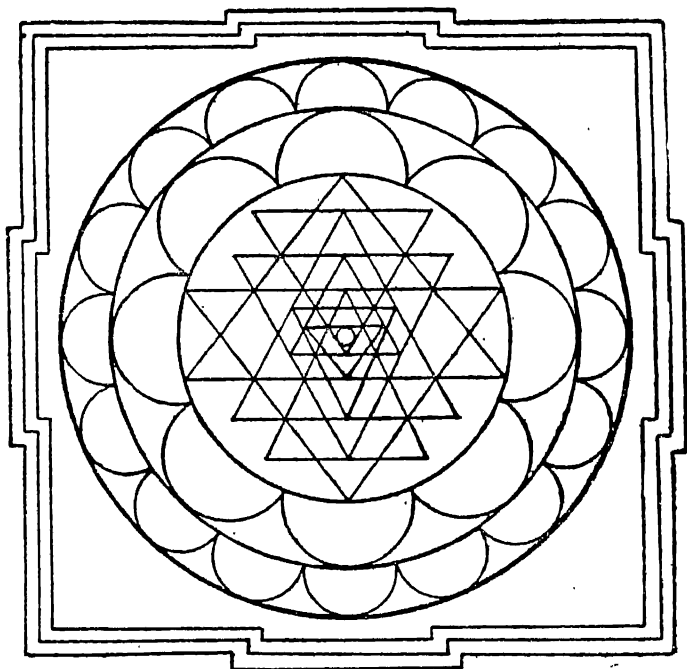
“యత్రైవ భోగో నహితత్ర మోక్షో,
యత్రాస్తి మోక్షో నహి తత్ర భోగః
శ్రీ సుందరీ సేవన తత్పరాణాం,
భోగశ్చ మోక్షశ్చ కరస్థ ఏవ.”

(ఎచ్చట భోగముండునో అచ్చట మోక్షముండదు. ఎచ్చట మోక్ష
ముండునో అచ్చట భోగముండదు. శ్రీ త్రిపురసుందరీదేవిని సేవించు
వారలకు భోగమును మోక్షమును కరతలామలకములు.)

చిదగ్నికుండసంభూతయు, శివాశివశక్తైక్యరూపిణీయునగు శ్రీమాతను
శ్రీమాతను అద్వైతసిద్ధాంతపరముగ నుపాసించుట యనాదిగా వచ్చు
చున్న వైదిక సాంప్రదాయము : ఇదే శ్రేయోదాయకమగుచున్నది.
ఇందుఫలము జీవన్ముక్తియే :

పై భావములను మననము జేయుటకొరకు లిఖితపూర్వముగ
భద్రపఠపటయే నాయీ చిన్నప్రయత్నమునకు కారణము. దీనిని సహృ
దయులందఱూ నాదరించెదరుగాక.

శ్రీ చక్రమ్

బిందుత్రికోణ కాష్టావతార
యుగలోకపత్ర వృత్తయుతమ్ ।
వసుదళవృత్త కళాదళ
వృత్తత్రిమహీగృహం భజే ॥

శ్రీ రాజరాజేశ్వరి

హే వాయుస్మిత చంద్ర సంజననా : హ్రీంకార మంత్రో బద్ధిరా :
 శ్రీ వక్త స్థితదిందు మన్మథనిలయా : శ్రీ రాజరాజేశ్వరి :
 యా చిందామణి గేహమందలయ నార్యా : హోదసి : శ్రీకలా :
 శ్రీ చిచ్ఛక్తి వజ్రందుగోచ్చద (వక్త్రీ : త్రికరీ : నాంఠి :

శ్రీగిరి మల్లికార్జునుని చెంతనుజేరిన నీ వెలుంగుచే
నాగత నీలకాంతి ధవళాంకుని లింగము నావరింపఁగా
రాగము మీరి భక్తులు పరాంబిక మాత్రమరాంబయంచహో :
సాగిల మ్రొక్కివేఁడెదరు శంకరు దివ్యవిభూతి శాంకరీ :

నిరుపమభక్తితో నమరునిశ్చల యోగనమాధినిష్ఠలో
శిరమున యామిసీపతిని, శీతలగంగను, ఫాలనేత్రమున్
గరముల శూలమున్ డమరుకంబును, మేనున నిన్నుఁదాల్చుశం
కరుఁగని ముక్తులొదురు జగమ్మున యోగిగణంబు శాంకరీ :

కరుణను బ్రోవుమంచు లయకారుని, శర్వుని, నిర్వికారునిన్
బరమశివున్, హరున్, భవుని, భర్గుని, భీముని, కాలభైరవున్
నిరతము నార్తితోమదిని నిర్మలభక్తి రహింపఁమొక్కఁగా
నరయగ నిన్నుఁగొల్చుటగు నాంతరశక్తిని బట్టి శాంకరీ :

ఏనే రూపమునెంచి కొల్వనగునో : యేరీతి నీవుంటివో :
యేనే మంత్రము నుచ్చరించవలెనో : యీవెందువర్తింతువో :
యేనే యంత్రము పూజజేయదగు : నందే దాను నీక్తిష్టమై :
యేనే తంత్రము చేయఁజాల సకలంఖీవాటచే శాంకరీ :

ఎంచన్ స్వాత్మవు సర్వవర్ణముల కీవే సర్వమంత్రాత్మికా !
 యెంచన్ మూలము సర్వగీతలకు నీవే సర్వయంత్రాత్మికా !
 యెంచన్ మర్మము సర్వశాస్త్రముల కీవే సర్వతంత్రాత్మికా !
 యెంచన్ సర్వము నీవయౌనటుల నీవే సర్వమున్ శాంకరీ :

బిడ్డలఁగన్న యంబవని, పెన్నిదులిచ్చెడి లక్ష్మీవంచు, బే
 ర్వడ్డ యనాదిశక్తివని, పల్కులతల్లివటంచు, నెన్నియో
 దొడ్డరికంపుటూహలను దోచెడి నిన్నుభజించి గొల్తు నా
 యెడ్డవసించుటౌ కతన నీవు మనోస్మనివంచు శాంకరీ !

అమ్మరొ ! యాదిశక్తివయి యంతటనిండియుఁ గాళికాపురిన్
 సమ్మతి జ్ఞానభిక్షనిడు శంకరురాజేగ నన్నపూర్ణవై
 సమ్మిన సర్వసంపదలు నర్మిలినిచ్చి సువాప్రపూర్ణవై
 మమ్ములఁ బ్రోతువెప్పుడును మాయిలువేల్పుగదమ్మశాంకరీ !

తెల్లము శక్తినంపద, యతీశ్వరదేవుఁడె యాదిభిక్షవై
 యల్లదె వారణాశి మునులచ్చరువందఁగ నిన్నువేఁడె ! నా
 యల్లము ఝల్లుమన్నదది యువ్విళ్ళల్లారు వినంగగాధలున్,
 దల్లివి లోకమాతవు నుదారదయాభివి నీవు శాంకరీ !

కొలువఁగ విష్ణుమూర్తినినుఁగోమలిరూపముఁ దాల్చియాశివున్
వలవఁగమోహవెట్టె, రతివల్ల భుడావిధి నిన్నుఁమొక్కితాఁ
జెలికనుదోయికిన్ దగినచెల్మినిగూర్చె మనోహరంబుగా
నిలగల మౌనిపుంగవులు నింద్రియలోలురుకాఁగ శాంకరీ :

మృదువోబూవిలు, నమ్ములన్ననయిచే, మిత్రుండువాసంతుఁడౌ
గుదురుం గుంపటిలేని తుమ్మెదలచేఁగూడెన్ గదా నారియున్,
ముదమౌ నాయశరీరి మారుడు మహామోహంబు వుట్టించుట
న్నది నీ పంచదశాక్షరీ జపమహీయస్ఫూర్తియే శాంకరీ :

దివ్యము నీదు విఙ్గహము దేవునినైతము మోహవెట్టు, మం
తవ్యము నీదునామమది తారకమంత్రమునొటఁజేసి, వ
క్తవ్యము నీదు లీల లిలఁగారణకార్యములెన్ననీవెగా :
భావ్యము, కీర్తితవ్యమును, భవ్యము నీచరితంబు శాంకరీ :

పున్నమినాటి చందరునిఁ బోలినమోము, ధ్వనించుకొంచయున్
బ్రన్నని కుంభికుంభములపాటి కుచంబులవంగు దేహమున్,
సన్నని మధ్యభాగమును, జాపశరమ్ములుఁ బాశమంకుశం
బున్న చతుష్కరంబులు నహో : తనరారెడి నీకు శాంకరీ :

కలువలవోలు నీసౌగనుఁగన్నులదీ ప్తిని జూచినంతనే
వెలవెలఁబాటి గుట్టునిఁక వెల్లడియొనని మీనముల్సదా
యులుకుచు, సిగ్గుముంచుకొన నోర్వక నీరమునందుదాగె, నీ
సలలిత నేత్రరమ్యతను శర్వుడు శాంతుడుకాడె శాంకరీ :

కర్ణములంటి కన్నడెడుకన్నుల మూటినివెట్టుకాటుకే
వర్ణమనంగ, నయ్యది త్రివర్ణములై త్రిగుణంబులేమొ, సం
పూర్ణులు మువ్వరీశ్వరులు పుట్టుటకోయనునట్లు దోచు, స
ద్వర్ణ విభుత్వమేర్పడఁగఁ బాలనసేయుదువీవు శాంకరీ :

పట్టినపట్టువీడనిఁక, బంతముకాదీది, నాదుజీవితం
బట్టిటునూఁగసాగెను, వయఃపరిమాణము తగ్గుచుండె, నే
నెట్టుతరింతునో యెఱుఁగనింత భవాంబుధి. నెట్లుబ్రోతువో !
గట్టిగ నిన్నెకొల్చెదను కష్టముబాపెదవనిచు శాంకరీ :

తల్లియుఁ దండ్రీయున్ గురుఁడు, దైవము, సర్వమునీవెయంచునా,
యుల్లముదెల్పు నమ్మితి నహో ! కరుణారససాగరా ! శివా !
వల్లభునంటిరమ్ము - మురిపంబురహింప, నుపేక్ష సేయకే !
చల్లనిచూపులందు దయఁసాగిన నాకదెచాలు శాంకరీ :

కోరిభజింతు నిన్నెపుడు కోర్కెలుదీర్పగగాదు తల్లిరో ! :

మారనిజీవయాత్ర పలుమారులు సేయగలేనివాడ, నీ
దారిబడంగగోరి, పయిదారుల వీడగనెంచి, పాటకా
ధారము కీర్తనల్సలుపు దారులజూపుము నాకు శాంకరీ !

నాహృదయాంతరాళముననాటిన నేటి విశాలభావమే
దేహముమీది మోహమును, ద్వేషపుఁ జింతన, పాపకృత్యముల్
దైహికవాసనల్ దునుమఁదానొక యంకుశమై సదా “త్వమే
వాహ”మటంచు నాహృదయవాసనలన్నిఁటిమార్చె శాంకరీ !

ధారాశుద్ధియులేక, పాండితియనన్ దత్తుల్యమై, కల్పనా
ధారంబయ్యెడి కావ్యశోధన కలాతాత్పర్యమేలేనిచో
నారా ! నీస్తుతిజేయనెంచఁ దరమా ! యాత్సుక్యమా ! గొప్పగా
ప్రేరేపించితి ; జ్ఞానదాత్రివిగదా ! ప్రీతాత్మవో ! శాంకరీ !

పదలాలిత్యముగల్గి, నాదుకవితా ప్రాశస్త్యమేపారగా
మదిలోనూరిన భావనాతతులరమ్యంబౌ తరంగాలలో
నుదయించెన్ నవరాగతాళముల ధ్వస్యత్పన్న పద్యాలహో !
తుదిరూపంబిదె సృష్టిసామ్యమున నీస్తోత్రంబుగా శాంకరీ !

అమ్మా : నాన్నయసంగుడై, చతురవీవా సృష్టికార్యక్రమం
బెమ్మాడ్కిన్ జరిపింతువో యనుచునిన్నీక్షింపదాసాక్షియై
నమ్మంజాలని నీదుకొశలము నానారీతులన్ వెల్వడన్
సమ్మోహంబును జెందె శక్తియుతుడై సంసారియై శాంకరీ :

వ్యష్టిసమష్టిరూపమున వ్యక్తమునయ్యెడి సర్వవిశ్వమున్
సృష్టినిజేయున్రష్ట, యది శ్రీపతిమోయు సహస్రశీర్షుడై,
నష్టముజేయుదానిని పినాకధరుండు, యదార్థమింతుకున్
స్పష్టము నీపదాబ్జగతపాంశువె సాధనమయ్యె శాంకరీ :

ఒక్కగుణప్రధానులగు నొక్కరు-నొక్కసదాశివుండుగా
కొక్కరుసాటిరారుగద యోత్రిగుణాత్మిక మువ్వురీశ్వరుల్,
మ్రొక్కనుపాస్య దేవతవు ముక్తిసంగెడిశక్తి పొటచే,
నిక్కపుట్రహ్మరూపిణీవి నీవెయటంచుఁ దలఁతు శాంకరీ :

నిదురన్దోచని యీప్రపంచమగునే నిత్యంబు? కాదే : జడం
బిది ? యున్నట్లుగుపించుచున్న యది తానీ జాగ్రదాత్మన్సదా,
యిదియే సత్రప్తిబింబరూపమునఁ దానేపారునద్రూపమై,
విదితంబొనిది నీప్రకాశకలనన్ వెల్గొందెడిన్ శాంకరీ :

నానాకారవికార భూతమయ విన్యాసంబునై, విశ్వమ
జ్ఞానాక్రాంత తమోగుణాధిక మహత్సంజాతమై, వ్యక్తమై,
నానారీతుల నామరూపములఁగానన్ జిత్రమై, భోగ్యమై,
ధ్యానంబందున నశ్వరమ్మగునటంతర్భూతమై శాంకరీ :

గగనము నీలమంచెటుల కల్పితమైనది ? శూన్యమయ్యు. నా
కగుపడు షామునిల్వదెటులయ్యది త్రాడనిగురైఱుంగ ఁదా
నగునెటుశక్తి ? వెండివలెనజ్జితచేఁగద ! తోఁచునన్యమై,
జగమదిమిథ్యయైచనదె ? సర్వముబ్రహ్మముకాఁగ శాంకరీ :

ఆరయమూడువ్యాహృతులయారె : తపంబిడ నుద్భవించె నోం
కారమనంగత్యక్షరి “అకార” “ముకార” “మకార” సంజ్ఞలై
సారెకనాహతంబున పసందుగఁమోగెడి ఘంటికాధ్వనిన్
ధారణచేయుచో దశవిధంబులఁ దోఁచెడునద్ది శాంకరీ :

అచ్చులు శక్తివర్ణములు, హల్లులు శాశివునక్షరంబులౌ,
నచ్చెరువందనోటఁబడి యయ్యవివాక్కునుకాఁగ, నద్ది బిల్
ముచ్చటనయ్యె విశ్వముగ, మూలమునాశివశక్తితత్త్వమే
యచ్చట నర్థవాక్కులయి యాకృతిఁదాలెనుజూడ శాంకరీ :

విత్తున నంకురమ్మవలె విశ్వము మున్నుగ నిర్వికల్పమై
 చిత్తుననుండి, కాలమున చిత్రగతిన్ దనరారునెంతో గ
 మ్మత్తుగ నామరూపచయ మంజుల ముగ్ధత గొల్పిభిన్నమై,
 మొత్తపు సృష్టివృద్ధిలయమూలక మీవగుచుండ శాంకరీ :

ఒక్కతెయాడదయ్యు, మదినొప్పగన త్తయు, దల్లి, యక్కయై
 యొక్కనికొక్కరీతినగుచున్నది, యొక్కటిదోచు పెక్కులై,
 టక్కరి ఐంద్రజాలమున టక్కుటమక్కులు జేయజాలదే !
 నిక్కము నింత విశ్వమును నీదగుమాయగదమ్మ ! శాంకరీ :

కుండకునుండు రంధ్రములగుండ ప్రసారితదీపకాంతి, లో
 నిండి బహిర్గతంబగుట నిక్కము, బొందినినీపె యాత్మపై
 నిండుగ సంతరింగమునునిండ, మహోజ్జ్వల కాంతిపుంజముల్
 మెండుగ విశ్వమంతటను మీటగ వెల్గుజగంబు శాంకరీ :

ఉన్నదియొక్కచేయగుట, నూహలుజేసిన రెండునుండునే ?
 కన్నప్రపంచమంతయును గన్నడు నద్దములోనిబింబమే,
 తిన్నగదన్ను తాగనినతీరున, బ్రహ్మములోని విశ్వమున్
 గ్రన్ననవేతె చూచుటది జ్ఞానవిహీనతకాదె శాంకరీ :

అకాశంబదినాఖయై, దివిశిరంబై, భూమియున్ బాదయై,
యాకర్ణంబులు చిక్కులై, శశిధరుండాదిత్యుడుం గన్నులై
యాకర్షించు ముఖంబు వాయుసఖుడై, యావాయువే ప్రాణమై
సాకారంబున విశ్వరూపిణిగ నీవారాధ్యవౌ శాంకరీ !

అధారంబున భూమి, నీరు మణి పూరాజ్ఞంబునం, దగ్నియున్
స్వాధిష్ఠానమునం, దనాహతమునే వాసంబుగావాయువై,
యాధీరూపిణిమాయ, యాప్రకృతి యాజ్ఞాంభోజమందుండ ఖం
బాధారమ్ముగగై కొనెన్ సరి విశుద్ధాజ్ఞంబునే శాంకరీ !

తరుణిగ చీరకట్టి, తకతయ్యని నాట్యమునల్పనార్యుడున్
బురుషుడుగాక నాతలిరు బోడగునే పరికింపసేర్పుతో,
దొరకొని విశ్వరూపమునఁ దోచు విధాత్రియువిశ్వమౌనె : సు
స్థిరమతి నీవె సర్వమని చింతిల నీవటెదోచు శాంకరీ !

ఘటమున నామరూపములు కల్పితమౌటను మిథ్యయైచనున్,
ఘటముననున్న దంతయును గాంచగ మృత్తికగాక యొద్దియౌ ?
ఘటమన మృత్తికేయగును, కారణమే యటు కార్యమౌటచేఁ
బటుతర విజ్ఞతన్ జగము బ్రహ్మమయంబుగఁ దోచు శాంకరీ !

కటకముఁజూడఁగా నదియుఁ గాంచనమౌను, తదన్యమెట్లు ? తా
నటులనె కార్యమైన కడియంబుకు కారణమైన బంగరం
బెటులను వేఱుకాదో, జగమెంచగ బ్రహ్మమె హేతుధృష్టిచే,
స్ఫుటతర నామరూపములు పోవమి బాధకమెద్ది ? శాంకరీ :

శివశక్త్యాత్మక మీజగత్తు, నుదయించెన్ గాలమాసన్నమై,
యవసానంబునఁ గానరాక, మరినవ్యక్తంబు వ్యక్తంబుగా
నవతారంబును దాల్చి, నయ్యెడల మూలాజ్ఞానమేతానుగా
నవరోధంబుగ నిల్చె “వేరె” యని యన్యభాసమై శాంకరీ :

తీరమునంటి పై కుబికి తేలెడుఫేన తరంగ బుద్బుదం
బారయ నబ్ధికన్నఁ బరమౌనన నెద్దియుఁగాననేర దా
కారముబట్టి పేరిడుటఁగాంతుము, సృష్టియునింతయౌచు సౌం
ధారఁగ నామరూపములు నాత్మకుఁగల్గెనుకాదె శాంకరీ :

రాగిదియైన విగ్రహము రాగికి వేఱుగదోచు భ్రాంతిచే;
నీగతి నాత్మనుండి యుదయించు జగత్తును దోచువేఱుగా,
నేగతిలోహఖండము మహేశ్వరుజీవులవోలెదోచునో
యాగతి నాలుబిడ్డలుగ నాత్మను దోచు జగత్తు శాంకరీ :

పూర్ణమునుండి పెక్కులిలఁ బుట్టుచు వృద్ధిని జెందిమాయమై
పూర్ణమునందుఁ జేరుఁ బరిపూర్ణతచెందుచునుండి, యట్టిచో
బూర్ణము పూర్ణమైచనును, పోగానదెట్టిదిలేకమైన, సం
పూర్ణమే యద్ది యిద్దియును, బుగ్గయె యేఱియిపాటు శాంకరీ !

జడమై, భూతసుషుప్తియై, భ్రమయు, నజ్ఞానంబునై, మిథ్యయై,
పెడత్రోవన్బడి జీవభావము సదాపెంపొందఁ దన్మూలమై,
కడుఁ జిత్రంబుగ సర్వభూతవితతిన్ గల్పింపగాహేతువై,
కడకున్లేనిది యౌను మాయగద సుజ్ఞానంబునన్ శాంకరీ !

లేనిదియున్నయట్లుఁ గడులీలగ నున్నది లేనియట్లు, లో
కానకుఁ దానుమూలమయి కల్పనచేయుచునుండు నెప్పుడున్,
గానిది యౌనటంచుఁ బొడగట్టగఁ జేయు నసత్తునత్తుగా
మానసమందు మాయ యనుమానము గల్గఁగ నీదుశాంకరీ !

భేదంబుండదు బీజవృక్షములకున్, బీజంబెతావృక్షమౌ,
నాధారంబగు గింజకందెలయు నాయాధేయమౌశక్తికిన్
భేదంబుండునె ? మాయతానటుల జృంభించున్ జగద్రూపమై
యాధారంబగు నాత్మయందమరి యవ్యక్తంబునై శాంకరీ !

అరయన్ సృష్టికిఁ బూర్వముండదపుడా యాకారమవ్యక్తమా :
 పరిణామమ్మున విశ్వరూపమున సంభావింపఁదావ్యక్తమా :
 యరుదై యొక్కటి రెండుగాఁ జనక వ్యక్తావ్యక్త దుర్జ్జయమా
 దగమే నీదరి మాయనెంచఁ బరమార్థంబెట్టిదో శాంకరీ :

మాయావిద్యలుగాగ నాప్రకృతి, బ్రహ్మాంబందు బింబించ, నా
 మాయావిద్యలు, నందుబింబములు, బ్రహ్మాంబును జీవేశ్వరుల్,
 మాయోపాధిగనున్న నీశుఁడన, బ్రహ్మాంబే యుపాధిన్ గదా
 యాయెన్ జీవుఁడవిద్యగూడి, ఘనవేదాంతంబిదే శాంకరీ :

పాపోహమ్మని, టాపశీలిననుచున్ పాపంపు భావాలచేఁ
 బాపాత్మస్థితి “జీవ” భావమును, తద్భావానుగుణ్యంబుగాఁ
 బాపంబేగదప్రాప్తమాను : మఱి సద్భావంబు శ్రేయంబుగాఁ
 దోషన్ ముక్తికి దారిజూపునది చిద్రూపంబయౌ శాంకరీ :

బాల్యము నాటపాటలను, ప్రౌఢమునంగనలందురక్తిఁ ద
 త్తల్యముగాను వృద్ధతయు దుర్భరచింతలలోనుగాగ-వా
 త్సల్యమె యన్యథాబరగి తత్త్వమెఱుంగక తల్లడిల్ల, గై
 వల్య మనంగనెక్కడిది : బ్రహ్మముదోచునె యెందు ? శాంకరీ :

పుత్ర కళత్ర బాంధవులు పుష్టిగ నార్జనజేయునప్పుడే
దాత్రినిఁ బ్రేమజూపుదురు, దైన్యము వార్ధకమావహింప, నే
మాత్రము నెట్టులుంటివను మాటనునైతము పల్కారహా !
చిత్రపు మోహపాశమున జీవుడు తానుగచిక్కు శాంకరీ :

ఎక్కడిబంధమో : భవము నెక్కువజేయుచుగూర్చె మోహమిం
కెక్కడిమోహమో : నగమునెక్కును స్వార్థముపెచ్చిభ్రాంతిచే,
యెక్కడిభ్రాంతియో : కనదెక్కసమై విజమెంతయేని, నిం
కెక్కడి మార్గమమ్మ : తలకెక్కదుతత్త్వము నెందు శాంకరీ :

అశాపాశము వీడనొల్లక సదాయారాటమున్ జెందుచున్
లేశంబైనను తృప్తినొందక మనఃశ్లేశంబుతో జీవుడా
వేశంబొందుచుఁ జేయు దుష్కృతములన్ వేమారు నజ్ఞాన దు
ష్పాశబద్ధత జీవనంబు గడుపున్ బాపాత్ముడై శాంకరీ :

జటలంబెంచిన ముండియై చనిన, కాషాయంబులన్ గట్టినన్
గటిఁగొపినముఁ దాల్చినన్, విసిగి దాఁగంతారమందుండినన్
ఘటికుండై హతయోగసిద్ధులను దిగ్భ్రాంతిన్ బ్రదర్శించినన్
బటునుజ్ఞాన విహీనతన్ బరము సంపాదించునే శాంకరీ :

తమ్మునెఱుంగ లేకనుచితమ్ముగ దేహమె తామెయన్నభా
వమ్ము మనమ్మునన్నిలిపి, ప్రాణము మానధనమ్ములందురా
గమ్ము వహింప, మోహమటు గ్రమ్ముగఁబెంచుచునుండు దామసం
బిమ్మహి, మోహనాశినివి ! వృద్ధవు ! నిన్దలపండు శాంకరీ !

మనసా ! నిల్వదు కో¹తిచందమున గొమ్ముల్బట్టి యూఁగాడెడిన్
గనులా ! గాంచవు సత్యమెన్నటికి నేకర్మంబు వెంటాడెనో
తనువా ! రాలును పండువోలె భువి నాధారంబు వీడంగనే
యని భావించుచు నిత్య సత్యవగు నిన్నర్థించెదన్ శాంకరీ !

అరరే ! మానసమెంత చిత్రముగ చింతాక్రాంత శోకాంబుధిన్
దరియేగానక ముగ్గుచున్నయది, సద్యస్ఫూర్తి లోపించెనే ?
తరుణోపాయముఁ గాంచ నీదుపదముల్ ధ్యానించు నాసక్తితో
స్థిరమై త్ర్యక్షరి నుచ్చరింప దరినిన్ జేర్చుంగదా ! శాంకరీ

అన్యము జీవుడెట్లు ? పరమార్థమునం బరమాత్మగాడె, చై
తన్య మదొక్కటై నను వితర్కమునన్ శివుడంచు జీవుడ
చన్యములైన భావముల నందఱు భ్రాంతిని జెంద లీలఁగన్
ధన్యచరిత్ర ! చేతువు పదంపడినై క్యముఁ గూర్తు శాంకరీ !

అజ్ఞానంబను కారుమబ్బు మొదలై, యత్యంత నీరంద్రమై
ప్రజ్ఞానంబను సూర్యనడ్డుఁగొనఁ బ్రాప్తంబౌ తమస్సున్, సుత
త్వ జ్ఞానంబను చండమారుతమునన్ వారించి, జీవేశ్వరై.
కృ జ్ఞానంబును పొందగా, నిడవె మోక్షంబంతటన్ శాంకరీ !

పుట్టుచుఁ గిట్టుచున్ మరలఁబుట్టుటకే నొక మందబుద్ధినా ?
పుట్టుక కారణంబెఱుగఁ బుట్టితిఁ బట్టితి జిద్విలాసినిన్,
దట్టెను బుద్ధికిండు పరతత్త్వము, జన్మము ధన్యమైతగన్
గిట్టక నేను నేనగుదుఁ గేవల ముక్తివరింప శాంకరీ !

గర్భమునందునున్న పసికందు తపంబిడనెంచునేమొ ? యా
విర్భవ మందకుండ నెటువిజ్ఞతనేర్చెనొ ? ముద్ర నిద్రలన్,
నిర్భయ నిర్వికారత గణింప దిగంబరయోగియౌగదా !
నిర్భరుడై సుయోగమును నేర్పుఁ బతంజలివోరె శాంకరీ !

“అ” యనెడి బ్రహ్మమే “హ” యనునాంతరశక్తినిగూడుటంగదా !
నియతినహంబునై తి నేనుపాదుల పెల్లుజీవినై,
భయమదియేల ? యెల్లపుడు భద్రుఁడు, నేశివశక్తియుక్తిచే
నయితిని నాదరూపినిగ, నక్షరరూపినిగాను శాంకరీ !

తలపన్ గామ వికారమెక్కడిది ? వార్ధక్యంబు వాటిల్లుచో !
 జలశూన్యంబగునేని నెక్కడిది కాసారంబు ? విత్తావళుల్
 తొలగంగా పరివారమెక్కడిది ? చేతోవీధితత్వార్థమున్
 దెలియన్ సంసరణం బదెక్కిడిది ? చింతింపన్ మదిన్ శాంకరీ :

ఎక్కడ ? జన్మమృత్యుభయమేను శరీరముగాని యప్పు, డిం
 కెక్కడ ? క్షత్తిపాసయుగమేననఁ బ్రాణముగాని యప్పు, డిం
 కెక్కడ ? శోకమోహములవేయను చిత్తములేకయుంట, నిం
 కెక్కడ ? బంధమోక్షముల కే నెటుకర్తనుగాను శాంకరీ !

గంతను గాను, నేనటులెకర్తయు, భోక్తయు, వక్తఁగాను, నే
 సంతర వృత్తిరూపినిగనె న విధంబున నట్టి వృత్తులన్
 మంతనుగాక భాసిలెడు మంగళమూర్తి శివుండగానె ! నే
 సుంతయు బద్ధ ముక్త పురుషుండను గానెటుగంగ శాంకరీ :

నశ్వరమైన దేహముల, నశ్వర యౌవన దార్ద్యగర్వమున్
 నశ్వర భోగభాగ్యముల నమ్మక జీవనయాత్ర సల్పుచున్
 విశ్వవిధాత్రి నీశ్వరిని, విశ్వచరాచర సృష్టిహేతువున్
 శాశ్వత పౌఖ్యదాయిని నజస్రము వీడకగొల్తు శాంకరీ !

స్వాంతములోన వేదములసారము నీవనినమ్మి, కర్మసి
ద్ధాంతముబట్టి, పోయక సదా విధికర్మములాచరించి, వే
దాంతిగమారి మానసపథమ్మున నిన్ను భజించి గొల్చు వా
డెంతయొ ధన్యమూర్తియగు నీప్పితసిద్ధిని బొంది శాంకరీ :

జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులున్ గలుగ నజ్ఞానంబునన్ జీవుడా
జాగ్రత్తున్ గ్రహించి స్వాసుభవమున్ సత్యంబుగానెంచుచున్
వ్యగ్రుండై మను, నిగ్రహంబున తురీయావస్థలో నిన్ను నే
కాగ్రుండై కను నిర్వికారమున సాకల్యంబుగా శాంకరీ :

సారమునందు బుట్టియును సారసమేగతి సారమంటదో
సారవిహీన దుఃఖభవసాగర సంగతవృత్తియందు నా
చారు విపేకియున్ గడునసంగతమందుచు సారెసారెకున్
ధారణచే నినున్ గనుచు ధన్యతజెందునుగాదె శాంకరీ :

కరగదె యుప్పునీరమునఁ గన్నడకుండఁగ సామ్యమొందుచున్
బరిపరి నేనెబ్రహ్మమని బ్రహ్మమె నేననుభావసంస్థితిన్
బొరిఁగొన నొద్దికన్ విషయభోగములంతట వృత్తిభూన్యమై
యరయగ మూనసాత్మల సమైక్యముకాదె సమాధి శాంకరీ :

బిందువెబుద్ధి, యందు ప్రతిబింబితబ్రహ్మము చిత్కళాఖ్యఁ బెం
పొందిన జీవుఁడౌను, వినుచుండెడి లోపలివాయుశబ్దమే
విందగునాదమౌచుఁ గనువిప్పును గల్గఁజేయ, జ్ఞానియై
డెందమునందు యోగిగను తీవిగ సర్వముగాదె శాంకరీ :

మాయకులోనుగాక, చెడుమార్గముఁ ద్రొక్కక, సత్రప్తవ ర్తియై
ధ్యేయము బ్రహ్మమౌచుఁ గడుధీరత గమ్యముగు రైఱింగి తా
నాయువునుండు దన్కమనునంటియు నంటక జ్ఞాని వృత్తులన్
జ్ఞేయము, జ్ఞాత, జ్ఞానమును చేకొన నీవెయటంచు శాంకరీ :

పరిణామమ్మునఁ బెర్వఁజిల్కుటను లభ్యంబైన వెన్నన్ గనన్
బొరపొత్తైనను చల్లలోఁగలియునే ? పొందింప యత్నించినన్
బరతత్త్వంబున మానసోపరతియున్ బ్రాప్తించి భోగించు వాఁ
డరయన్ దాఁకునె యెవ్విధంబునను మాయాసంస్మృతిన్ శాంకరీ :

వెలయన్ జ్ఞానపుగంగవీవె, యరయన్ విశ్వేశుఁడేయాత్మ, ని
శ్చలయోగంబె ప్రయాగ, భక్తిగయయై సర్వంబులోనుండగా
దలఁపన్ దేహమెకాశియై తనరి తీర్థప్రాభవంబొప్పు, ని
ర్మలుడౌ జ్ఞానికినాడ నన్యమగు తీర్థంబేలనో శాంకరీ :

ఒకపువ్వంది భవత్పద ద్వయముపై నొప్పంగ, సద్భక్తి మే
రకు నెవ్వాడటులుంచునో | యతని ప్రారబ్ధంబు క్షీణించుచున్
సుకముంగూడఁగ నిత్యతృప్తిఁగొనుచున్ శోభిల్లు వాఁడెంతయే
నిక సుజ్ఞానిని చెప్పనేమిటికిఁ దానీవోనుగా శాంకరీ :

పదముల్ రెండుగనర్థమిచ్చు నవియే వాచ్యార్థలక్ష్యార్థముల్
పదవాచ్యార్థముఁ ద్రోసిపుచ్చి గ్రహియింపఁజెల్లు లక్ష్యార్థమున్
బదలక్ష్యార్థమునందు తత్పదముఁ దెల్పింజూచు బ్రహ్మంబు, త్వం
పదముందెల్పును ప్రత్యగాత్మ, నసిశబ్దంబై క్యమున్ శాంకరీ :

జేదాంతంబు సుగమ్యమై తనరు భావింపంగ నద్వైతమున్
గా దాబ్రహ్మము ద్వందమెవ్విధి నిరాకాదంబు సాకారమా
నాదాతీతము నాదరూపమున నన్వర్థంబునై దోచుచో
వాదంబెక్కడ : బ్రహ్మనాదము, స్వరూపబీజెగా శాంకరీ :

శివుడున్ లేనిది శక్తి లేదనిన స్వత్రీస్వీడి తానుండునే ?
యవుచో నవ్వరె శక్తిలేని శివునేయర్చించి యర్థించఁగా
నవకాశంబునులేని భేదమున వారన్యోన్య సంబంధులై
యవునా యిద్దరు చంద్రచంద్రికలు, వాగర్థస్థితిన్ శాంకరీ :

ఎంతోయోచనఁజేయనేల ? మొదలే యీవన్నదే లేనిచో
 వింతల్ గూర్చెడి యీజగద్వివేకతతి యావిర్భావమెట్లాను ? ర
 వ్యంతేనిన్ నిను నాశ్రయింపజనఁడే బ్రహ్మాంబు నీసృష్టికై
 యంతా “మాయ” యనంగ నంతయును నీవైయుండుటే శాంకరీ !

అర్థాత్సిద్ధము శక్తుపాసనము, నయ్యారే ! యధిష్ఠానత
 త్వార్థంబెంచఁగ బ్రహ్మనిగ్గవయు నంతర్యామియై, లేనిచో
 వ్యర్థంబౌ సముపాసనాసరళి భావంబందు నీలేమిచే,
 నర్థంబౌ నుభయాత్మకంబనుచు బ్రహ్మాత్వంబనన్ శాంకరీ !

శివుడైనన్ ‘శివ’వౌచు, రుద్రుడయినన్ జెన్నారు రుద్రాణివై,
 భవుడేగాగభవాని, శర్వుడయిదైవారంగ శర్వాణివై
 యవతారంబు లతండు మారినను నీవారూపముల్ దాల్తు పీ
 యవనిన్ శంకరుడాతడైనపుడు నీ వట్లాదువో శాంకరీ !

శక్తుని శక్తినిన్ దెలుప శక్తిని మిన్నగఁజెప్పనొప్పు, నా
 సక్తినిబాడి గాయకుఁడు సర్వులుమెచ్చ స్వశక్తిఁజూప, నా
 వ్యక్తికిగాదు గౌరవము భృతియుఁ గల్గుటయన్న, గాత్రపున్
 శక్తికిగాదె ? శంకరుడు సాక్షియై, సారథి వీవు శాంకరీ !

శ్రీ దుర్గ

నిర్గుణ నిర్వికారము, వివిర్మల చిద్వన నిత్యసత్యమున్
దుర్గతిబాప సంపదయు, దుర్గమమౌ భవదీయత త్వమున్
దుర్గపు, దుఃఖహంత్రివటు దుష్టులజెందెడు చండిరూపపున్
భద్రవి సంఘినుండు సిరి భార్గవి యన్నను వీవె కాంకరీ :

శక్తుండొగద నిన్నుఁ గూడినపుడే శర్వ్వండు లోకేశుడై,
 శక్తిన్ వీడి చరింపగానగునె ? వీసంబైన దేవుండెపో !
 భక్తిన్ మ్రొక్కరె యాత్రిమూర్తులు “మదంబాపాహిమా”మంచు స
 ద్భక్తిన్ శక్తినిముక్తిసీయవె పరాభట్టారికా శాంకరీ !

రూపంబెంచఁగ నీవె, వస్తువతఁడై రూపొందఁగా మిమ్ములన్
 రూపేరూపియటంచు, రూపినటులే రూపంబుగానెంచి మే
 మాటాదింపఁగ నిన్ను శంకరునిగా నద్వైతమై, పల్కరే
 మీపేరెన్ని ‘శివా’యటంచు బిలువన్ మీరిద్దరున్ శాంకరీ !

శివయన్నన్ శివుడన్న యంశమది యోచింపంగ నద్వైతమే
 శివుడే శక్తి విశిష్టచేతనము-నాచిద్రూప సద్వస్తువున్
 గవులూహింపుచు వ్రాయఁ జొచ్చుటరయన్, కామ్యార్థసంధాతగా
 శివునెంచన్, శివశక్తిగైకొనుటయే చిద్రూపిణీ శాంకరీ !

పాలనుపెన్నవోలెఁ బ్రతివాని శరీరమునందుదాఁగులో
 జ్వాలనెఱుంగ, యత్నమునఁ బాలనుపెన్నను వేఱుజేయు నా
 వాలకమెంచి, యెట్టిదను భావపుఁగవ్వముతో మధించుచోఁ
 దేలు నుపాధికంటదని తిన్నగ నాత్మయటంచు శాంకరీ !

జ్యోతియనంగ నెద్దియన, సూర్యుడు చంద్రుడునంచుఁ బల్కుచో
 నాతని నీతనిన్ దెలియునట్టిది యెట్టిదియన్న, నేత్రమే
 ద్యోతకమన్న, మూయనది దోఁచెడిదెద్దియ ? బుద్ధియన్నచో
 నాతఱిదాని జూచునదె అద్వయమాత్మయై జ్యోతిశాంకరీ !

దేహశ్వాసల రాకపోకడల నుద్దీపించు చిద్రూపయై
 యాహంసాఖ్య "శివా" పదార్థగతి నార్యా : హంసగాయత్రివై
 సోహంభావనజేయ సర్వమును నీవొనన్న భావార్థమై
 యాహా : దాగితివంతరంగమున నేనర్చింపగన్ శాంకరీ !

ఏదోఁపేరణనేయుచున్నయది మాయావృత్తులన్ నిత్యమున్
 గాదేనయ్యది బ్రహ్మతేజమగుచున్ గాయత్రి రూపంబుగా
 బోధానంద సుఖ స్వరూపమున దా బోధించు నద్వైతమున్
 దాదాత్మ్యంబున దాను నీవనుచు సంధ్యాదేవియై శాంకరీ !

నీవేయాత్మవు "నేనునే"ననుచులో నిత్యంబుభాసిల్లుటన్
 నీవే నేనగుదేను నీవగుదు కానేకాను దేహాదులున్
 దావేలేదిక భ్రాంతిఁజెందుటకు నద్వైతంబు పొటింప నా
 తావేనీదని దల్చుటన్ భ్రమరకీట న్యాయమై శాంకరీ !

భావంబుండినదోచు నీజగము తద్భావానుగుణ్యంబుగా
భావంబేయటు పూజ్యమైన యెడలన్ భాసింపదే లోకమున్
భావాతీతను భావనాపరిధిలో భావించుచే భక్తియై
భావింపంగనుగా కనాత్మనిక నిన్భావించెదన్ శాంకరీ :

శ్రుతిగా, బ్రాహ్మిగ, వాగధీశ్వరిగ, సంశోభిల్లుత్రీమూర్తిగా
స్మృతిగా, విద్యగ, శాస్త్రసారముగ, నిశ్చింతాత్మనిర్ద్వైతగా
ధృతిగా, ధీరగ, దైత్యహంతరిగ, మహాదేవీ : మహారూపిగా
మతిగా, మేధగ, శర్మదాయనిగ సంభావించునిన్ శాంకరీ :

నిర్గుణ నిర్వికారము, వినిర్మల చిద్భున నిత్యసత్యమున్
దుర్గతిఁబాపు సంపదయు, దుర్గమమౌ భవదీయతత్త్వమున్
దుర్గవు, దుఃఖహంతరివటు దుష్టులఁజెండెడుచండిరూపవున్
భర్గునినఁటినుండు సిరి భార్గవియన్నను నీవె శాంకరీ :

నిరహంకార నిరీశ్వరీ : భగవతీ : నిష్ప్రోధ నిర్లోభినీ :
నిరుపాధీ : నిఖిలేశ్వరీ : నిరుపమా : నిర్మోహనిస్సంశయా :
నిరద్రావ్యా : నిరుపప్లవా : నిరవధీ : నిష్కారణా : నిర్భవా :
నిగవద్యా : పరదేవతా : శివపరా : నిత్యా : నమశ్శాంకరీ :

నలుబది నాల్గోణములు, నల్వరుశంభువు, లైదుశక్తులా :
 వెలయగ మూలకారణము-లెన్నిదియున్, బదియున్ బదాటునొ
 దళములు, మూడురేఖలుగఁదాదృశ సద్వలయంబులుండి ఛా
 సిల, నిలయంబు నీకగును శ్రీయనుచక్రమునొచు శాంకరీ !

హే చారుస్మిత చంద్రబింబవదనా : హ్రీంకారమంత్రోజ్వలా :
 శ్రీచక్రస్థితబిందు మధ్యనిలయా : శ్రీరాజరాజేశ్వరీ :
 యాచింతామణి గేహమందలరు నార్యా : షోడశీ : శ్రీకలా :
 శ్రీచిచ్ఛక్తివటంచుఁ గొల్పెద శివశ్రీ : శ్రీకరీ : శాంకరీ :

లితవచో విలాసము విలక్షణ లక్షణ లక్షితంబు నీ
 సలుకులు వేదమంత్రము, లవాఙ్మయగోచరమీవు, నిన్నులోఁ
 దలచుచు భవ్యగీతములఁ దంత్రుమీటగ వాణి, యయ్యెడన్
 దలయటులూపె బ్రహ్మ 'లలితా'యన నీవె యటంచు శాంకరీ !

శారదరాత్రులం వెలుగుచంద్రుని మోమటు నీదు మోమెటుల్ ?
 “చారువిభావగర్భిత ప్రసన్న ధయార్ద్ర విలోకనాది పం
 కేరుహలోచనాయతముఖీ” యని పల్కినయుక్తమేమొకో :
 శారదమాత వీవు మముఁ జల్లని చూపులఁజూడు శాంకరీ !

శ్రీ అన్నపూర్ణ

అమ్మరొ : యాదిశక్తివయి యంతట నిండియుఁగాశికాపురిన్
 సమ్మతి జ్ఞానభిక్షనిడు శంకరు రాజిగ నన్నపూర్ణవై !
 నమ్మిన సర్వసంపదలు నర్మిలి నిచ్చి సుధాప్రపూర్ణవై
 మమ్ములఁ బ్రోతు వెప్పుడును మా యిలువేల్పు గదమ్మ శాంకరీ !

అక్షిస్సూర్తిఁ దలంచి పేరిడిరి నీకత్యంతరక్తిన్ విశా
 లాక్షీనామము కాశికాపురిని లోలాక్షీ : యదేరితి మీ
 నాక్షీనామము బెట్టిరా మధురలో జ్ఞానేశ్వరీ : నీకుఁ గా
 మాక్షీనామముఁ గంచిలోన బహునామంబుల్ గదా : శాంకరీ :

కామా : కామకలా : కటాక్షనయనా : కాంచీలనన్మధ్యమా :
 కామాక్షీ : ఘనకామకోటినిలయా : కామేశ్వరీ : కామినీ :
 కౌమారీ : కరుణారసార్ద్రహృదయా : కల్యాణి : కాత్యాయినీ :
 కామారి ప్రియభామినీ : సుఖకరీ : గౌరీ : నమశ్శాంకరీ :

గిరిజా : హైమవతీ : యుమా : గిరిసుతా : క్లింకారిణీ : యద్రిజా
 పరమా : ఛావని పార్వతీ : త్రిణయనా పర్ణా : పరా : శైలజా :
 వరదా : పుణ్యఫలవ్రదా : శివసతీ : భద్రాత్మికా : యందునా
 మతి యేరితిని పిల్చినన్ బలుకుమా : మాబొంట్లతో : శాంకరీ :

బ్రహ్మణీ : భువనేశ్వరీ : భగవతీ : బ్రహ్మాండ భాందోదరీ :
 బ్రహ్మోపేంద్ర సురాది వందితపదా : రాజీవపత్రేక్షణా :
 బ్రహ్మత్మైక్య సురూపిణీ : సురసుతా : రాజ్ఞీ : రమా : వైష్ణవీ :
 బ్రహ్మానందమయీ : లలాటనయనా : బ్రాహ్మీ : భజే శాంకరీ :

శ్యామాభా : నిఖలేశ్వరీ : స్తుతిమతీ : శాతోదరీ : సుందరీ :
 రామా : యింద్రధనుఃప్రభా : లయకరీ : లాస్యప్రియా : రంజనీ :
 శ్రీమాతా : పరదేవతా : ద్యుతిధరా : చిద్రూపిణీ : చిత్కలా :
 కామాక్షీ : హరిణేక్షణా : సమరసా : కల్యా : నమశ్శాంకరీ :

శ్రీకంఠార్ద్ర శరీరిణీ : శుభకరీ : శ్రీశైలవాసప్రియా :
 యాకర్ణాంత విశాలనేత్రయుగళా : యార్యాంబికా : త్ర్యంబికా
 యేకానంద చిదాకృతీ : మునినుతా : యేకాక్షరీ : త్ర్యక్షరీ
 శ్రీకల్యాణ గుణాన్వితా : మధుమతీ : జేజేలివే శాంకరీ :

అదితైలాసమో : శుద్ధసత్త్వమయమో : యానందకేలాసమో :
 యది కీలాసయుతంబో : సౌఖ్యదమో : యత్యంతప్రభాభాసమో :
 యది శ్రీవాసమో : చిద్విలాసమో : తురీయాతీతతత్త్వంబునో
 యది యావాసమే : నీనివాసమగునా : యౌనౌనుగా శాంకరీ :

దండము విఘ్నరాజునకు, దండము నీదుకుమారసామికిన్
 దండము దేవదేవునకు, దండము నీపరివారమంతకున్
 దండము వేదవేత్తలకు, దండము నీదగు భక్తకోటికిన్
 దండమునందుకో జనని, తల్పెద నెమ్మది నెప్పు శాంకరీ :

శ్రీ అ ద్వై త శాంకరీ

181. 482
05w
27

మంగళమా మహేశ్వరికి, మంగళమొప్పగు నాదిశక్తికిన్
మంగళమా పరాత్పరికి, మంగళమబ్బును ముక్తిదాత్రికిన్
మంగళమా కళాత్మకును, మంగళమా హృదయస్థశక్తికిన్
మంగళమౌను మంగళకు మంగళమమ్మవు నీకు శాంకరీ :

12113

తలపన్ దోచనివాడ : నిన్ దలచి తద్వైతంబు సంధిల్ల, నే
బలుకన్ నేర్వనివాడఁ బల్కితి లసత్పాండిత్యమేలేక, నిన్
దెలుపన్ జాలనివాడఁ దెల్పితినిగా దేవీ మహత్తత్వమున్
దెలిసెన్ గారణమెన్న నీ కరుణకాదే యింతకున్ శాంకరీ :

పిల్చినఁ బల్కుదేవత : యభీష్టమొసంగెడి కామదాయినీ :
కాల్చెడి నీదుభక్తులదె కోరగవచ్చిరి శ్రీవశంకరీ :

తల్చిన వారికెల్లఁ బరతత్వముఁ దెల్పెడి యోశివంకరీ :
పిల్చినవెంటనే పలికి ప్రేమను కోర్కెలదీర్చు శాంకరీ :

హద్దుగ కొన్ని పద్యముల నచ్చెఱువందుచు వ్రాసినాడ, నా
బుద్ధికి దోచినట్లు మణిపూసలు గూర్చిన కావ్యమున్నలెన్
వద్దనకుండ గైకొనుము వందనమమ్మరొ సద్గతిప్రదా :
దిద్దుము నాదుజన్మఁ గడతేర్చు భవాంబుధినుండి శాంకరీ :

అష్టాదశ శక్తిపీఠములు

శ్లో॥ అంకాయాం శాంకరీదేవీ, కామాక్షీ కంచికాపురే ।
 ప్రద్యుమ్నే శృంగళాదేవీ, చాముండీక్రాంచ పట్టణే ।
 అలంపురే జోగులాంబా, శ్రీశైలే భ్రమరాంబికాః ।
 కొల్హాపురే మహాలక్ష్మీ, మాహార్యే ఏకవీరికా ।
 ఉజ్జయిన్యాం మహాకాళీ, పీఠికా పురుహూతికా ।
 ఓడ్యాయాం గిరిజాదేవీ, మాణిక్యా ద్రాక్ష వాటికే ।
 హరిక్షేత్రే కామరూపీ, పృథ్వీగే మాధవేశ్వరీ ।
 జ్వాలాయాం వైష్ణవీదేవీ, గయా మాంగళ్యగౌరికా ।
 వారణాశ్యాం విశాలాక్షీ, కాశ్మీరేతు సరస్వతీ ।
 అష్టాదశైవ పీఠాని, యోగినాం దుర్గభానిచ ।
 సాయంకాలే పఠేనిత్యం, సర్వశత్రు వినాశనం ।
 సర్వరోగహరం దివ్యం, సర్వసంపత్కరం శుభం॥